

Mobiele uienbewaarplaats bevat nog steeds prima

Niet mooi, wel doelmatig

Ronald Mol heeft sinds 2011 een mobiele droog- en bewaarplaats (MDI) in gebruik. Nu, ruim drie jaar later, is hij er nog steeds tevreden over. „De uien kwamen er tot nu toe altijd prima uit.“ Een nadeel blijft dat er geen drukvaste achterwand in zit. „Maar ach, een kistenwand voldoet ook prima.“

De MDI staat bij Ronald Mol uit Strijen (ZH) naast de vaste schuur. In de zomermaanden zie je niet veel van de MDI omdat hij dan achter de bomen staat. Maar als de bladeren vallen, komt er een soort romneyloods te voorschijn. Het is geen strakke loods, maar hij hoeft ook niet mooi te zijn, vindt de akkerbouwer. „Als hij maar doet waar ik hem voor aangeschaft heb“, zegt hij, „en dat doet hij.“

De MDI bij de Strijense akkerbouwer is drie elementen groot. Eén element is 6 x 3 meter.

Mol zou nog twee elementen eraan vast kunnen plaatsen; daar is al rekening mee gehouden. Op korte termijn gaat dat echter nog niet gebeuren. „Dat heeft te maken met mijn bedrijfsvisie. Ik heb er nu voor gekozen om er plantuien bij te gaan verbouwen en daar heb ik in de winter geen opslag voor nodig. Ik ben van nul opslag naar 400 ton gegaan, dus ik heb toch wel een aardige slag gemaakt.“

Mol teelde al enkele jaren uien toen hij de MDI aanschaftte. „Ik sloeg de uien elders op,

maar wilde ze toch liever zelf gaan bewaren“, vertelt hij aan de keukentafel. „Op dat moment was mijn bedrijf nog niet rijp voor een vaste bewaarplaats. De MDI is een mooie tussenoplossing. De investering is ook lager dan bij een gewone loods.“

Geen drukvaste achterwand

Bij de MDI ontbreekt een drukvaste achterwand. Toen Mol er voor de eerste keer uien in reed, maakte hij een drukvaste

achterwand van kisten gevuld met uien. Ook vulde hij de MDI zo af. In 2012 vertelde hij dat hij dat een groot nadeel vond. In dat gesprek gaf hij aan steunen te willen gaan aanbrengen om de achterwand drukvast te maken. Daar heeft hij serieus naar gekeken. „Maar het mocht geen duizenden euro's gaan kosten. Ik heb geëxperimenteerd toen er aardappelen in opgeslagen zaten. De achterwand heb ik vastgeschroefd op de stelconplaten. Deze scheurden echter en dus heb ik de wand weer losgemaakt. Ik maak nu net als in het eerst jaar, zowel voor als achter, de MDI dicht met een kistenwand. Ik ben er ondertussen op ingesteld en ach, eigenlijk is het ook zo gebeurd. Kisten vullen, plaatsen en dan de hal afvullen. Daarbij, als je de wanden gaat vastzetten op de ondergrond, is de MDI ook niet meer verplaatsbaar en daar is hij natuurlijk ook wel voor bedoeld. Zo zou ik hem toch nog ooit kunnen verkopen, of, mocht dat nodig zijn, op een andere plaats zetten.“

Volledig vrije vloer

Als grote plus noemt Mol de volledig vrije vloer. De akkerbouwer scheidt tijdens het uitschuren de uien op met een schepbak. „Dan is het prettig dat je niet steeds bovengrondse kanalen op hoeft te ruimen. Het opscheppen gaat razendsnel: met drie kwartier is de vrachtwagen vol. Het enige wat ik moet doen, is het inklappen van de multibeams (dwarsliggers in de vorm van een goot waar de lucht doorheen geblazen wordt). Deze multibeams zijn wel zwaar, maar toch klappen ze gemakkelijk op. Obstakels op de vloer tegenkomen is tien keer erger“, vindt hij. Een ander voordeel noemt Mol dat de MDI ook te gebruiken is voor kistenbewaring. „Het

voorjaar van 2013 was erg koud. Ik heb er toen mijn pootgoed in kisten in gereden en zo opgewarmd. Ging prima.“

Energieverbruik nooit

gemeten

Het energieverbruik van de MDI heeft Mol nooit concreet gemeten. Uitspraken hierover durft hij dan ook niet te doen. „Ik sla geen uien op in een vaste bewaarloods, dus daarmee kan ik het energieverbruik niet vergelijken. Ook heb ik nooit bij collega-telers geïnformeerd naar wat zij aan energie kwijt zijn. Dat zou ik misschien nog eens moeten doen...“

Mol benadrukt overigens dat hij nooit op energie zou bezuinigen als dit ten koste zou gaan van de kwaliteit. De kwaliteit van mijn uien vind ik altijd het belangrijkste.“ De plantuien van Mol gaan meestal afluand weg, maar één keer heeft de akkerbouwer ze gedroogd in de MDI. De MDI is dat jaar drie keer gebruikt: voor het drogen van plantuien, de opslag van aardappelen en daarna de opslag van uien. De plantuien heeft hij toen aan één kant tegen de wand gestort en vervolgens schuin af laten lopen. „Ze waren toen ook binnen een paar dagen droog. Er is altijd gezegd dat je in een MDI de uien op één hoogte moet storten, maar dit heeft toch ook goed uitgepakt.“

De uien zijn er alle jaren kwalitatief erg goed uit gekomen. „Maar“, zegt Mol, „ik heb er ook nog niet één keer slechte uien in gereden. De kwaliteit is bij het inschuren al erg goed. De uien zijn wel snel droog. De capaciteit is prima.“

Collega-akkerbouwers komen geregeld kijken bij de MDI en de meesten zijn ook aardig

Toen en Nu

Nieuwe ontwikkelingen komen vaak uitgebreid aan de orde in vakbladen. Maar hoe staan de zaken ervoor na twee of drie seizoenen? Heeft die nieuwe machine of installatie de verwachtingen waargemaakt? Of blijken er toch wat haken en ogen aan te zitten? En dat nieuwe gewas of die andere manier van werken, hebben die het bedrijf ook werkelijk vooruit geholpen? Om dat te weten te komen gaat Akker terug naar het bedrijf voor een kritische terug- en vooruitblik.

enthousiast. Toch is Mol nog steeds de enige akkerbouwer in de Hoeksche Waard met een MDI. „Ik kan dat eigenlijk niet zo goed begrijpen. Het product komt er supergoed uit. Ik zou met de kennis die ik nu heb zeker opnieuw voor een MDI kiezen. En iemand die een tijdelijke, goede opslag zoekt, kan ik zeker de MDI aanraden.“ ■

Verkoop onder de verwachting

De verkoop van de MDI loopt niet zoals Leon van Meir dat graag gezien had. Hij is de ontwikkelaar van de MDI en directeur/eigenaar van Van Meir Uien. „Vorig jaar heb ik nog een grote, zes-elementen met een opslagcapaciteit van 1.200 ton verkocht aan een frietfabriek in Moeskroen (België), maar daar is het ook bij gebleven. Deze mensen zijn echter dik tevreden en overwegen om er nog een bij te zetten.“ Van Meir is er van overtuigd dat het ook niet ligt aan

de MDI zelf; de werking ervan is gewoon goed en de kwaliteit van het product dat eruit komt, is prima. „Het heeft meer te maken met de tijd. Toen ik de MDI ontwikkelde, kon alles. Banken werkten mee, boeren hadden een inkomen, de prijzen waren goed... Maar sinds de MDI op de markt is, is er nogal wat veranderd. De banken geven niet zomaar meer een lening, de prijzen zijn gezakt en het inkomen van de boeren is fors lager.“

Daarbij denkt Van Meir ook dat de MDI te onbekend is. „Ik heb er zelf te weinig aan gedaan om de MDI goed in de markt te zetten. Wellicht had ik destijds een partner in de arm moeten nemen die mee wilde financieren. Dan wordt een afzet ook beter gegarandeerd. Het systeem van de MDI werkt. Dat is niet het probleem. Het is nog steeds een uniek concept.“ Een set van zes elementen met een opslagcapaciteit van 1.200 ton kost compleet afgewerkt 0,19 euro per kilo.